

SZIG - - SZÓ

Éjszakai Foci:

Ismét győzött a tapasztalat

Élménybeszámoló: Gólyatábor

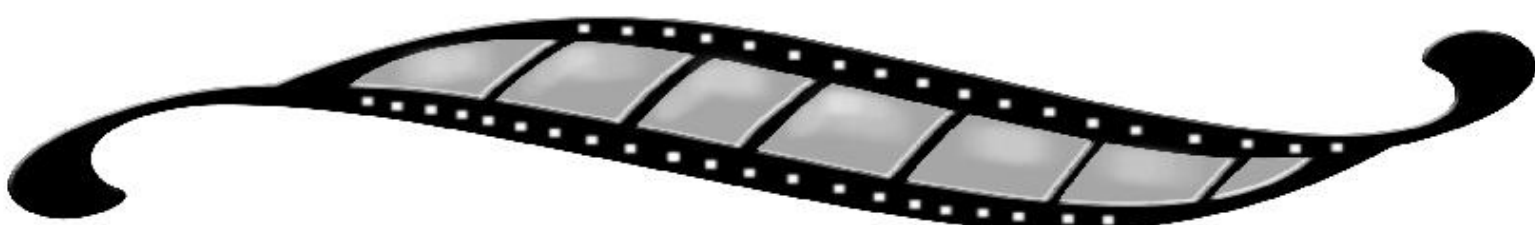
Tudod, hogy mit iszol?

TOP 10 Zeneajánló

Kritika: Rádió 1

Breckó Márton, 9.a *Földön, vizen, levegőben - Gólyatábor 2011*

Mindenki hallott már a „szivatás hete” nevezetű táborról, melyben arra kerül sor, hogy a kis gólyákat beavassák. A 2011. nyár végén rendezett gólyahét nagyon jól sikerült. A kék, narancssárga, szürke és a piros csapat is jó szerepelt a feladatok során. Volt kihívás vízben, földön, sőt még a levegőben is. Úszás, ugrálás, focizás, futás, guggolás, fekvőtámasz, felülés és persze a bemelegítés - ez a pár szó kísért minket a gólyatábor alatt miközben a DÖK - ösök röhögtek rajtunk jókedvvel. Minden ember összeismerkedett a másikkal, voltak, akik kicsit visszahúzódóak voltak, de végül ők is sikeresen megnyitkáltak. A feladatok alatt a jó hangulat és a nevetés sem maradhatott el. A szivatós feladatok és egyéb „áskálódós” dolgok ugyanakkor mindig ott lebegtek a levegőben.

Úgy hiszem, aki részt vett ezen a csodálatos héten annak nem volt gondja a beilleszkedéssel. Részemről nagyon jónak találtam minden feladatot és az emberekkel is remekül kijöttem. Sőt még a „legjobb kiscigolyának” kijáró bögrét is megkaptam, amely még jobban felbátorított. Még egy megjegyzés: a jó hozzáállás és a kondíció elengedhetetlen a tábor megéléséhez.”

Egy más világ

Bór Máté, 9.d

A mai fiatalságot leginkább a virtuális világban való élet jellemzi. Órákat vagyunk képesek számítógépek, televíziók előtt eltölteni, közben megfeledkezve arról, hogy van élet a monitoron kívül is. Nem arról van szó, hogy bármi, amit képernyőn keresztül kell nézni – rossz. Csak épp nem szabad túlzásba vinni. Természetesen erre is szükség van, de ha túl sokat vagyunk előtte, akkor a részévé válunk. Ez a gond a mai fiatalsággal. Természetesen bennem is ott van ez a hiba de megpróbálom, amennyire csak lehet, kiküszöbölni.

Persze a fenti képen is van igazság. De azért ez nem minden esetben igaz. Bár ilyenkor, amikor a gép előtt ülünk, a lustaság nagy úr, bevallom őszintén, hogy néha én is nagyon nehezen tudok felállni onnan - akármit is kell csinálnom. Amennyire lehet, persze próbálok ellene tenni és ez az esetek öt százalékában már sikerül is. Persze vannak olyan emberek, akiknek a munkájukhoz fontos a számítógép. Az embereknek ki kéne találni olyan dolgokat, amivel jól elfoglalhatják magukat. Mivel nincs ilyesmi az életükben, ezért menekülnek a képernyők rabságába...

Rekviem egy álomért

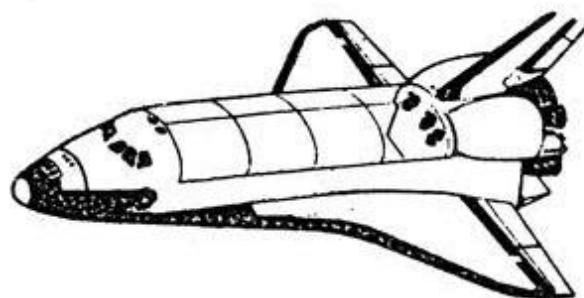
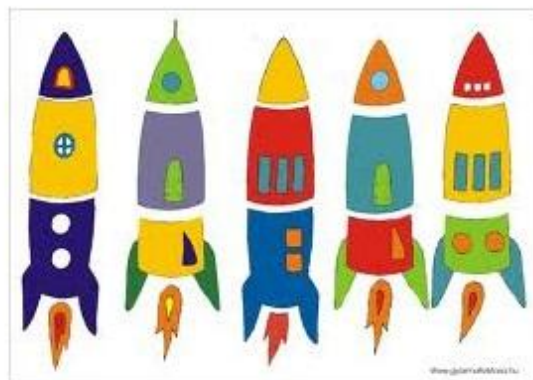
Írta: Konstantin Róbert, 13.a (Készült a *MetrionScape: Miért szeretnél Te lenni az űrutazó? Pályázatára*)

Lassan húsz éves leszek. Az elmúlt húsz évem alatt, melynek főleg a második fele az, amelyre emlékszem is, elég kalandosan telt. Váltottam sulit, családot, s barátokat, de valahogy mindig ugyanazzal szembesülök... Egyformák vagyunk! Egyformán rosszak, egyformán jók! Önök azt kérik, írjam meg, hogy miért én legyek a kiválasztott, miért ne a másik. Pedig a válasz egyszerű:

semmiért! Nem különbözöm a többi embertől. Nem vagyok náluk jobb, sem szebb, semmilyen olyan indokot nem találok, amiért azt mondhatnám tiszta szívvel: igen én jobb vagyok! Bár ha jobban belegondolok talán ez az a gondolat, ami megkülönböztet tőlük. Míg más egész életében azt keresi, miben jobb a másiknál, mivel tud felválni. Pénzével dicsekszik, izmaival, hírnevével, csajaival. Pedig magunknak kell megfelelnünk és saját magunkat kell, hogy legyőzzük. Ez a bemutatkozó levél is, bár arra hívatott, hogy másokat legyőzzek vele és én legyek az egyik esélyes - mégsem őket akarom legyőzni.

Én önmagamot akarom legyőzni, próbára tenni: vajon az élet eddigi, legyőzött nehézségeihez képest vajon ezzel is megbirkózom. Természetesen az eddigi leirtakhoz képest olyannak tűnhet, mintha semmit nem tettem volna eddigi életemben. Természetesen sok sportot próbáltam, főképp küzdősportokat. Próbálgattam, focizgattam, futottam és a konditermet is megjártam, tehát fizikai állapotom a mai fiatalsághoz képest mindenképp jónak mondható. Sok minden érdekel.

Úgy gondolom, ezzel az utazással egy régi gyerekkori álmom válhatna valóra, mert hisz ki ne álmodott volna arról, hogy egyszer űrhajós lesz? Ugyanakkor egy olyan mérőföldkő lenne az életemben, mely azt hiszem hátralevő részét jelentősen pozitívan befolyásolná! Őszintén szólva szeretném azt írni, hogy valamilyen nemesebb célt szolgálok ezzel az utazással mintsem saját önös érdekeim, de az igazság az, hogy annyit harcoltam már az emberek önzősége és érdektelensége ellen, hogy most az egyszer ez hadd legyen az enyém, az én sikerem!

Smink, avagy a női szépség

Írta: Ferenczi Andrea, 9.a

Mostanában egyre több lányon veszem észre, hogy túl sok használ, ami teljesen eltakarja a valódi arcát és az arcborét. Ez igen csak szomorú. Amikor a lemosásra kerül a sor, még magunk is meglepődhetünk, mennyivel különböző a két 'ember' - akit láthatunk, illetve akit most láthatunk a tükörben. A legnagyobb baj az, hogy többen tudatában sincsenek annak, hogy ezek a szépségápolási szereknek nem csak jó oldala van, sőt többé-kevésbé csak káros alapanyagokat tartalmaznak, melyektől a bőr kiszáradhat, zsírosodhat és jobban ráncosodhat. Mivel a pórusokat eltömitik, később bakteriális szempontból a bőr egyfajta fertőzést is kaphat, amiből kifolyólag pattanások jönnek létre az arcborón. Nyilván a legtöbb ilyen probléma az alapozónak köszönhető, a púder kevésbé biztosít tartós "szépséget", viszont kevésbé ártalmas. Ha már így teszünk, fontos, hogy legalább minőségi és bevált termékeket használjunk. Az olcsó és megbízhatatlan termékek valójában a pénztárcánkat kimélik, de bőrünket nem.

Lehetsz szép extra smink nélkül is. Lehet, hogy a kihívóbb sminkre jobban odafigyelnek a férfiak, de gondolj bele, lehet, hogy meg is lesz Rólad a véleményük. A szolid, nőies, egyszerű smink is lehet tökéletes. Természetesen mindenkinek saját dolga eldönteni, de "nem a smink teszi az embert" mondják sokan, ami természetesen igaz! A természetesen szép nők sokkal többet érnek, mint azok, akiknél egy kiló 'vakolat' van. Sajnos ezek a nők nem irigylésre méltóak, mivel 30 éves korukra a bőrük úgy fog kinézni mint egy mostani 50-60 évesnek, és ez elkeserítő. Hordj minél kevesebb sminket, hidd el, annál szebb leszel. A természetesség lebegjen a szemed előtt, hisz egy nő lehet smink nélkül is GYÖNYÖRŰ!!!

Energiaital. Tudod, hogy mit iszol?

Ha az a fajta ember vagy, aki kávé nélkül képtelen még a szemét is kinyitni, mert az indítja be az agyadat – meg azt a szándékot is, hogy végre felöltözz - , akkor feltehetően koffeinfüggő vagy. Valószínűleg az energiaitalokat sem veted meg, akár alkohollal megbolondítva, hogy bírd az éjszakákat is. Az a furcsa helyzet ugyanis, hogy sok olyan ember van körülöttünk, akik reggelire is simán megisznak egy energiaitalt, de hogy naponta egy becsúszik, az tuti.

Egy átlagember akár napi 300 mg koffeint is bevihet a szervezetébe, ami biztonságos mennyiségnek tűnik még az emésztőszervrendszernek is. Ha azonban ennél többet gyűjtesz magadba, képtelen leszel aludni, a szívverésed az egekben lesz, a vérnyomásoddal együtt. Az energiaital fokozza az anyagcserét, az ébrenléteket és a teljesítő-képességet. A legtöbb ilyen ital szénsavas, tartalmaz taurint, koffeint, vitaminokat (B12, B3), aromákat, színezékeket és tartósítószerket. Koffein - tartalma mindössze 25-30 g 100 ml-enként, tehát egy két decis energiaital jóval kevésbé káros egészségre, mint ami egy rendes feketekávéban van.

A legtöbben nem ébredünk rá arra, mennyi koffeint iszunk egy nap, ezért érdemes erre odafigyelni. Ha a leszokás nem megy, kevesebb kávéat igyál, vagy dobj be egy energiaitalt. A legjobb az lenne, ha leszoknál erről is, mert ugyan kevesebb benne a koffein, de tele van E - vel, azaz veszélyes mesterséges anyagokkal, tartósítókkal.

Red Bull, avagy kokain

A Red Bull 2005 - ig tiltott szer volt Magyarországon és sok más országban is. A tilalom oka az volt, hogy az kokaint (tiltott szert) tartalmaz. Azóta a gyártó úgy juttatja el termékét minden országba, hogy más néven és más szerekkel tünteti fel, a hatása azonban ugyan az marad.

Magyarország első számú energiaital-gyártója, a Monster

Coca Cola

Bár nem számít energiatálnak, koffeint és sok más mérgező anyagot tartalmaz. Az első számú üdítőital a világ minden pontjára eljut, pedig azon kevesek sem tudják a Cola igaz tartalmát, ha elolvassák az apróbetűs részt. A Coca-Cola üzleti titokként kezeli az egyes összetevőket.

Ahol az igazi sláger megy?

A zenekedvelő emberek gyakran hallgatnak rádiót. Amikor az ember bekapcsolja, akkor változatosságra vágyik: különböző zenékre, esetleg arra a számra vár, ami elnyerte a tetszését. Vegyünk például egy „alap” rádiót: a Rádió 1-et.

Szlogenjük: „Csak igazi mai sláger megy!”, néha nem igaz, nagyon sokszor mennek ezen a csatornán olyan számok is, melyek sokkal régebben voltak a toponon, csak felújították őket speciális zenei effektekkel. Szerintem az, aki igazán mai számokra vágyik, nem biztos, hogy szívesen hallgat ilyesmit.

A másik probléma ezzel a rádió állomással kapcsolatban az, hogy amikor egy bizonyos időpontban sugározzák a kívánságműsort, nagyon sokszor kéri ugyanazt a számot, és a Rádió1 ezt nem veszi figyelembe. Vagyis ilyenkor majdnem minden tizedik percben ugyanaz a szám megy (persze nagyon jó szám a „Moves like Jagger” a Maroon5-től, de amikor a nap folyamán harmadszorra hallom meg, egyre jobban megutálom...) De ez nem csak ezzel a dallal van így: mondhatjuk úgy is, hogy ami a toplistákon van, azokat legalább kétszer lehet hallani a Rádió 1 műsorán. Erre azért igazán odafigyelhetnének.

Ami végképp felteszi a pontot az i-re az az, amikor ezt mondják be: „És most 1 óra, megszakítás nélkül!”. De miért is bírnák ki megszakítás nélkül? Azt az állítólag „1 teljes órát” darabokra szedik, majdnem minden szám után közöl velünk, hallgatókkal valamit a műsorvezető, ezzel nem is lenne baj, ha mindig új dolgokat osztana meg, de amikor reklámozzák magukat, és elhangzanak azok a szavak, hogy „Írhatnak a Facebook oldalunkra is, telefonáljanak, figyelem a telefont és a Facebook-ot is. Írjátok le kedvenc számaitokat!” eléggé zavaró az 50. alkalommal.

Azonban vannak szempontok, melyek szerint kifejezetten előnyös ez a rádió állomás. Reggel a Kukori c. műsorral várják a korán kelő hallgatókat - egy élő beszélgető show-val, amely nagyon sokszor humoros tud lenni.

Hasznos, hogy gépjárművezetők számára megosztják a napi fontosabb közlekedési híreket, amit a hallgatóknak van lehetőségük beküldeni. Persze ezen negatív kritikák ellenére is akár egy hosszabb utazás során, munka közben, iskolában, amikor rádiót hallgat az ember, nem nagyon foglalkozik ilyen dolgokkal. Feldobódunk a zenétől, ami örömet okoz nekünk, és igazából ez a fontos.

Összesítve: a Rádió 1 egy egész modern műsorral rendelkező rádióállomás, minden zenei műfajt meg lehet találni a napi zenei listájukon, csak ajánlani tudom. Könnyű megtalálni, a frekvenciájuk 103.9 „Csak igazi mai sláger megy, Rádió 1!”

Írta: Sztányi Kristóf, 9.d

Élet a gimnázium után

Interjú Szilviával, az ELTE hallgatójával

- Kedves Szilvi, ha jól tudom 2010-ben fejezted be a gimnáziumot és érettségiztél.

- Igen.

- Azóta folytattál valamilyen tanulmányokat vagy rögtön munkába álltál?

- Nem, nem, elmentem egyetemre.

- És milyen egyetemre mentél?

- Az ELTÉ-re (Eötvös Lóránt Tudományegyetem)

- És mit tanulsz az ELTÉN?

- Anglisztikát a bölcsészkaron.

- Tanulás szempontjából miben különbözik az egyetem a gimnáziumtól?

- Hú, hát nagyon sok mindenben. Hát először is, itt ugye előadások vannak és gyakorlatok. A gyakorlatokon olyan 15-en vagyunk együtt egy tanárral és ott minket is aktívan bevonnak a munkába, folyamatosan kérdegetnek minket. Ez jobban hasonlít egy gimis órára. Viszont vannak előadások és ott vagyunk mondjuk 300-an egy előadóteremben, a tanár mikrofonba beszél, és csak jegyzetelni kell. Ebből a félév végén van egy vizsga. Erre nem kell házit írni, és nem is kötelező bejárni az előadásokra, de erősen ajánlott, ha át akarsz menni a vizsgán. Emellett nem szólnak a tanárok, ha házi van - hanem magadtól kell rátalálnod az interneten. Sokkal önállóbb az egész tanulási rendszer is. Sokkal többet kell olvasni egyik napról a másikra, és sokkal nagyobb az egész tananyag.

- És bírod ezt?

- Hát, nehéz volt megszokni, az első félévben ugye nagyon nagy volt a váltás, de aztán igen megszoktam, át lehet állni a gimis élet után az egyetemi életre is.

- És szocializáció szempontjából miben más az egyetem?

- Hát, ugye egy gimnáziumban osztályok vannak és mindig ugyanazokkal az emberekkel vagy együtt, mindig együtt vannak az óráitok, ezért a gimiben sokkal erősebb baráti kapcsolatok tudnak kialakulni. Egy egyetemen minden gyakorlaton és minden előadáson más emberekkel vagy együtt, más emberek mellett ülsz, és eleve a kampuszon is több ember van, mint egy középiskolában. Így nehezebb szorosabb baráti kapcsolatokat kialakítani, viszont sokkal több embert ismersz, szóval kicsit más. Nem mondom, hogy az egyik helyzet jobb vagy rosszabb, egyszerűen más.

- Értem, és a hangulatot tekintve milyen az egyetem?

- Hát, például nincs menza az egyetemen, így nem lehet befizetni egy hónapra előre. Van az egyetemnek étterme, szóval lehet ott ebédelni, de nincs olyan, hogy minden délben lemegyünk együtt enni oda, hanem kinyit tizenegykor, nyitva van mondjuk négyig, és akkor lemehetsz ebédelni, de akkor mindig csak arra az egy napra fizetsz be. Emellett felnőttek tanítanak felnőtteket, ezért például ha nekünk magáznunk kell a tanárt, akkor a tanár is magáz minket, vagy megegyezünk a tanárral, hogy tegezzük egymást. Természetesen teljesen felnőttként kezelnek a tanárok, nincs meg az a gyerek-tanár viszony, ami egy gimnáziumnál megvan. Szóval kötetlenebb a tanárokkal a viszony, a hangulat. Hangulat meg életvitel szempontjából meg végül is lazább valamilyen szinten az egyetem, mert te állítod össze az órarendedet és nem úgy van, hogy bemész reggel nyolcra és bent vagy délután háromig, hanem így van olyan nap, amikor mondjuk nem kell bemenned, vagy tizkor kezdesz - viszont bent vagy este hatig.

- És neked van ilyen napod, amikor nem mész be az egyetemre?

- Igen, úgy állítottam össze az órarendemet, hogy pénteken ne kelljen bemennem, viszont cserébe például csütörtökön kora reggeltől elég sokáig bent vagyok. Ami még más az órákban, hogy itt másfél órás tanórák vannak, míg egy gimnáziumban negyvenöt percesek az órák. Elég nehéz volt megszoknom, hogy dupla annyi ideig kell egy helyben ülni és figyelni.

- És így, hogy már a második évedet csinálod, jobban megy a tanulás?

- Igen, az első félévben nehéz átállni, de persze most már jobban megy. A tananyag mindig egyre és egyre nehezebb, egyre többet kell tudni.

- És lehet egyszerre dolgozni és egyetemre járni?

- Hát, van, akinek megy, igazából nagyon nehéz összeegyeztetni a kettőt, mert az egyetem elég sok időt kivesz, nemcsak azért, mert bent vagy az egyetemen, mert az még viszonylag kevesebb talán, mint amit a gimnáziumban kell eltölteni, viszont amit otthon kell tanulni, az sokkal-sokkal több és nagyon sokat kell olvasni, ami rengeteg időt elvesz. Én igyekszem dolgozni az egyetem mellett, magánórákat tartok - de egy rendes munka az nem fér bele.

- Szüleidnél élsz, kollégiumban vagy van albérleted?

- Hát, nekem valamilyen szempontból kényelmesebb, mert a szüleimmel élek, ezért sok mindenről nem nekem kell gondoskodnom, hanem mondjuk ők veszik meg nekem az ételt, de azért besegítek a mindennapi háztartásban. Viszont ezért cserébe minden nap ingázok, egy óra, míg bekerülök a belvárosba az egyetemhez.

- És mennyi szabadidőd van az egyetem mellett?

- Ő... hát ugye a szabadidőm többségét tanulással töltöm, de ezt leszámítva barátokkal találkozom meg olvasok, az öcsémnek segítek a háziában. Igazából, ha mindig rendszeren tanulok az órákra, akkor nem marad sok szabadidőm.

- Szerinted az emberek többsége mihez kezd a gimnázium után?

- Hallottam olyat, hogy a diákok negyvenöt százaléka megy továbbtanulni, a többiek gondolom, elkezdenek dolgozni vagy valamilyen OKJ-s képzést csinálnak. Szerintem embertől függ, hogy kinek mi a megfelelő, továbbtanulni vagy munkába állni.

Köszönöm a válaszaidat!

Az ELTE egyik épülete

A fülke c. filmről

Stuart Shepard épp napi rutinját végzi, amikor Manhattan egyik nyilvános telefonfülkéjéhez igyekszik, hogy titokban hívhassa szeretőjét. Miután befejezte a beszélgetést, már menne el, amikor furcsa módon az utcai telefon megcsörren és Stu felveszi. Egy idegen hang szól bele, és közli, hogy az egyik épületben tartózkodik, és épp a férfira céloz távcsöves puskájával.

Ha leteszi a telefont, akkor az illető meghúzza a ravaszt. Szép lassan kiderül, hogy a férfi mindent tud a folyton hazudozó média-tanácsadóról, és erőszakkal próbálja jó útra téríteni. Közben kivonul a rendőrség is és nem értik a furcsa helyzetet. Az első jelenetek dokumentumfilm-szerűek. A New Yorki telefonoktól - illetve azokról az a nyilvános telefonokról, amit az egyre több a mobiltelefon ellenére sokan használnak - végül eljutunk a „főszereplő” telefonfülkéhez. Stu karaktere, amikor megismerjük, nagydumás, hazudozó, nagyképű ember. Amikor már komolyabbra fordul a helyzet, talán az igazi énje is előjön. Amikor a telefonáló elkezd zsarolni, Stunak nagyon nehéz beismernie, hogy tényleg kihasznál más embereket.

Kiderül, hogy nagyon szereti a feleségét és bármit feladna érte, csak egy kis izgalom után vágyott, amit aztán később meg is bánt. Most már nem igazán magát félti, hanem más embereket, például a felesége és a szeretője életét - de még az utcalányt futtató embert is sajnálja. A telefonáló karaktere nagyon furfangos: mindent előre kitervelt. A film nagyon izgalmas és nem lehet előre tudni, hogy mi is lesz a befejezés. Nagyon érdekes vizuális jeleneteket láthatunk. Például az elején, amikor telefonál, több kép is látható, a telefonáló puskájának a célkeresztje is ilyen és a telefonfülke is több szempontból van felvéve. Szerintem ez épp azért van, hogy ne legyen unalmas a film és tudjuk, hogy pontosan hol helyezkedik el. A pizzafutárnak is fontos szerep jut: először odament, akkor Stu elküldte nagyon csúnyán és sokan gondolhatták azt, hogy ő lehet a telefonáló és erre a film végén is utal, amikor kiderül, hogy ő volt a zsaroló a rendőrség szerint, (SPOILER!!!) de ezt az utolsó jelenetben megcáfolják, mert mikor Stu már a mentőautóban van, és épp begyógyaszterezték, megjelenik a valódi telefonáló. Nem tudjuk, hogy mi lesz vele, mert a film úgymond lezáratlan, lehet, hogy Stu elmondja a rendőrségnek, hogy nem a pizzafutár volt, de ennek nagyon kevés esélye van, hisz ez a fickó tényleg jó útra.

A filmnek tanulsága is van: ne hazudjunk, és ha már hibáztunk, akkor ismerjük is el. A színészi játék nagyon erős, főleg a főszereplő, Colin Farrelé. Hiteles az alakítása. Ezt a filmet talán a 12 dühös ember című filmhez lehetne hasonlítani: hiszen ott is csak főleg egy helyszínen játszódik a történet, acárcsak itt és ott is más emberek döntenek egy szereplő életéről.

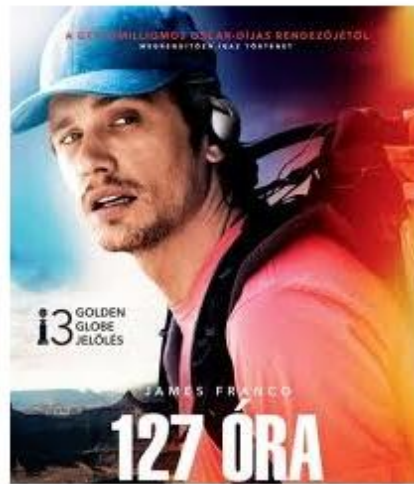
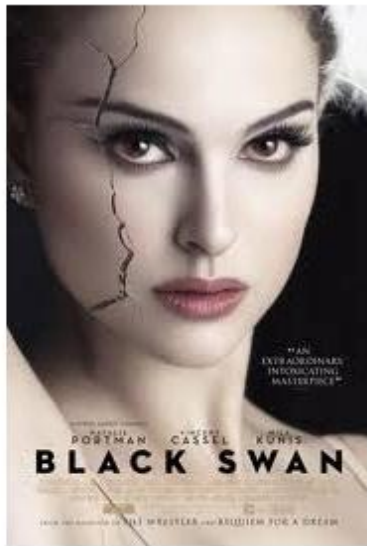

127 Hattyú

Írta: Asmon Stella

Danny Boyle és Darren Aronofsky filmje, a 127 óra és a Fekete hattyú első látásra igen különbözőnek tűnhet egymástól. Egyikben egy fiatal srác küzd meg egy sziklával az életéért, másikban egy fiatal lány küzd meg életével egy szerepért. Nos, második látásra hasonlóbbak nem is lehetnének.

A 127 óra főszereplője Aaron, az életvidám, kalandvágyó, folyton pörgő fiatal fiú, aki szeret rámosolyogni az életre, ami cserébe a tenyerén hordozza – egy darabig. Jelleme már a film elején körvonalazódik, mind technikailag (ritmusos zene, dinamikus vágások) mind cselekményileg. Azonban egyvalami a nyitó képkockákban is megjelenik ezen kívül: szereti elhatárolni magát az emberektől, szeret egyedül lenni (édesanyja hívását sem veszi fel és munkatársának sem mondja el, hová igyekszik). Egyetlen igazi társának a természetet - illetve az adrenalin tartja. Karaktere viszont kicsit ellentmondásos, mert bármennyire szeret független lenni, ennek ellenére egy rendkívül közvetlen (a sziklák közt kóborló lányokkal is egy pillanat alatt összebarátkozik), nagydumás, vicces srác. Néha kicsit csapongónak tűnhet, azonban a komolyabb dolgok kivitelezését mindig maximális precizséggel szereti végezni, ami mérnöki tanulmányainak is köszönhető.

Mіндеzen tulajdonsága kissé paradoxsá teszi jellemét; szimpatikus, de mégsem teljesen szerethető. Egészen addig a pontig tart egy leheletnyi fal közte és a néző közt, amíg le nem zuhan. A karjára eső szikla egész életét és jellemét is egy pillanat leforgása alatt változtatta meg. Eddig egész létét a carpe diem szelleme uralta, sebezhetetlennek érezte magát, azonban most ott állt egyes-egyedül a több tíz méteres szakadék mélyén egy pár száz kilós kővel a karján. Hatalmas páforduláson megy keresztül, addigi értékrendje egy szempillantás alatt áll a feje tetejére. Példa gyanánt: az idő mindaddig számára értéktelen, felesleges, jelentés nélküli fogalom volt, ettől kezdve azonban folyamatosan az óráját nézegeti. Olyan evidencia, mint a fény, meleg, napsütés ismét földöntúli értékek lettek és akkor már a vizet meg sem említem. Ezelőtt terhesnek érezte az emberek jelenlétét, szülei aggodalmát, most viszont bármit megtenne, hogy ismét emberi hangot hallhasson.

A holtpontra viszont kétségtelenül az jelenti, mikor végső elkeseredésében olyat teszi, amit eddig sohasem, semmilyen körülmények között – segítséget kér. Ettől fogva még több emberi érzelem elevenedik föl benne – a szeretet, a szerelem, a bizonytalanság, szorongás és egy hatalmas adag önirónia (a helyi rádióban folytatott képzelt riport lélektanilag elképesztően kifejező, keserű, és mindazonáltal a végletekig valóságos). Belső monológjában rájön, hogy tudatosan vagy tudat alatt, de mindenkit elüldözött maga mellől és valójában saját maga miatt került ilyen helyzetbe, ő döntött így, egész életében ide tartott. Végérvényesen akkor tudja elhatározni magát az életben maradás kérdésével kapcsolatban, amikor tudatosan benne, hogy valakinek elszámolással tartozik és felelősséget kell vállalnia érte – mégpedig még meg nem született kislány iránt.

A Fekete Hattyú főszereplője Nina, a 20as évei közepén járó balett-táncos. A mű elején már gyaníthatjuk az alapproblémát, mivel az azt befolyásoló tényezők már akkor feltűnnek; még mindig az otthon él, talpig rózsaszínre festett szobájában, plüssállatokkal körülvéve. Édesanyjának állandó elszámolással tartozik, bármiről legyen szó, ami csak még jobban elősegíti a lány zárkózottságát és határozatlanságát (cserébe viszont anyukája nagyon szívesen levágja a körmét). Mikor pedig kiderül, hogy édesanyja is szakmabéli volt, érthetővé válik Nina örök maximalizmusa – sosem tud megfelelni önmagának. Ezzel tökéletesen ellentétes módon a környezete teljes mértékkel meg van elégedve teljesítményével, személyiségével azonban nem, és már többen is tanácsolják neki, hogy éljen el kicsit. Ő azonban képtelen erre – túlon túl törekeny, riadt, gyámoltalan és önállótlan. Sosincs egyedül, de ha mégis, akkor is csak kárt tesz önmagában. Az álomszerepet megkapva azonban egyre önérzetesebb, határozottabb, függetlenebb lesz, felnőtt nővé akar és kezd válni.

A két film, mint már említettem, rengeteg hasonlóságot tartalmaz. Talán az egyik legfontosabb tényezőben is maximálisan egyeznek: a színészi alakítások leírhatatlanul magával ragadóak – Natalie Portman a tavalyi Oscart is megkapta érte, amire James Francót szintúgy jelölték. Ezenkívül mindkét szereplő démonokkal küzd hosszabb-rövidebb időszakok erejéig – Nina sorozatosan hallucinál, Aaron pedig a sötétben úgy véli, van valami a háta mögött, de kiderül, hogy még sincs, ezután pedig magát kérleli arra, hogy ne bolonduljon meg. Valamint mindkét filmben egy-egy végtagon van igen komoly hangsúly – Aaronnak a kezén, ami az erőt, hatalmat szimbolizálja, ami nélkül képes nélkülözni az ember, illetve máshol megtalálni, viszont Ninának nincs esélye a túlélésre, mivel a talaj csúszik ki a lábai alól. Végtére is a halál közelsége tartja a két karaktert ilyen szorosan egymáshoz – Aaronnak fel kell áldoznia régi életét, hogy élhessen. Egy része meghal, de képes újjáéledni, saját erejéből. Nina is megöli saját maga egy részét, és emberfeletti módon képes átlépni saját magán, túlszárnyalni magát, azonosul a hattyúval, és vele együtt „a halálban megleti a szabadságot”.

Zene nélkül?

Az agyadat zavarhatják a különféle hangok, ezért akár negyedével is hatékonyabban tanulhatsz, ha közben nem hallgatsz zenét, a legfrissebb kutatások szerint.

Attól függetlenül, hogy szerették-e a tesztalányok a zenét, vagy sem, rosszabbul teljesítettek, mint azok, akik a memóriateszt során nem hallgattak zenét. A vizsgálat során a résztvevőket a kutatók arra kérték, hogy mondjanak vissza emlékezetből 8 olyan mássalhangzót, amit előtte mutattak nekik. A legpontosabban azok idézték vissza a betűket, akik nyugodt, állandó hangot hallgattak közben.

A kutatás vezetője, Nick Perham kifejtette, hogy a zenének és a változó hangoknak köszönhetően romlik az agy teljesítménye. Szerinte ez gátolja meg, hogy felidézzünk dolgokat, még akkor is, ha ezeket előtte sokat gyakoroltuk. A kutató az eredményekre alapozva azt javasolja, hogy a nehezebb, nagy koncentrációt kívánó feladatokat inkább csendben végezzük el.

A zenehallgatás egyébként önmagában nagyon is hasznos, fejlesztő tud lenni egy fejlődő szervezet számára. Nagy mértékben javíthatja a nyelvérzékét, s a memóriát.

Fotóriport: DÖK-Nap

Remek hangulatban lehetett részünk. A hagyományos Diákönkormányzati Napra képviselőink a szokásosnál is több energiát fektettek munkájukba: rengeteg, játékos feladat, élmény várt ránk! Köszönet a DÖK Szervezőinek a remek napért!

SZIG - - SZÓ

FEKETÉN,

FEHÉREN

TŐLÜNK, NEKTEK. RÓLUNK, MAGUNKAK.

www.szechenyigimnazium.hu

Írnál Te is? Ötleted, gondolatod, véleményed, kritikád van? Oszd meg velünk! szig-szo@gmail.com, vagy keresd Vörös tanárnőt!